

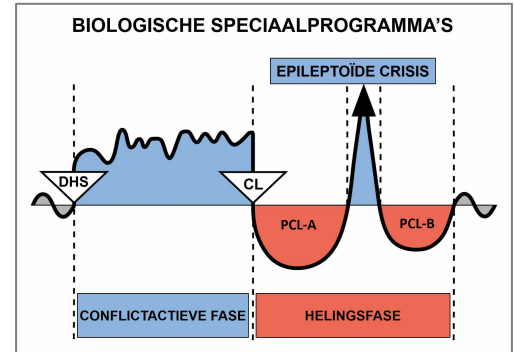
Casestudie van Dr. Alvin De Leon

CASUS: 5

DATUM: september 2010

CLIËNT: 49 jarige rechtshandige vrouw

Subjectieve klacht: Zwelling van haar tong, lippen, mond en keel, ook een droge mond, geen speeksel. Zij geeft aan dat de symptomen begonnen als gevoelloosheid en zwelling op haar tong. Zij vertelde toen dat 6 dagen later na het eten haar mond en keel *hevig* opzwellen, wat voelde als een “allergische reactie”, waardoor zij bijna naar het ziekenhuis moest. Drie dagen later, nadat zij op een verjaardagspartij vis had gegeten, verscheen de zwelling van haar lippen en mond opnieuw en nam zij Benadryl om de symptomen te verlichten. De volgende dag tijdens een brunch had zij opnieuw een zwelling van haar mond en lippen, en weer dacht zij dat zij iets met vis erin had gegeten. De hele tijd tussen de zwellingen in had zij een gevoelloosheid en een “vreemd” gevoel op haar tong, en dat ze een droge mond heeft en geen speeksel.

Observatie: De cliënte kwam met een licht merkbare zwelling van haar lippen, en zij sprak alsof haar tong was gezwollen en gevoelloos. Haar keelamandelen waren niet ontstoken.

Aangetaste organen: Mond, tong, bovenste 2/3 deel van de slokdarm

Embryonaal kiemblad: ectoderm

Hersencontrolecentrum: cerebrale cortex

Aangetaste organen: Speekselklieren

Embryonaal kiemblad: endoderm

Hersencontrolecentrum: hersenstam

Aangetaste organen: Nierverzamelbuisjes

Embryonaal kiemblad: endoderm

Hersencontrolecentrum: hersenstam

GNM uitleg: Gevoelloosheid van mond en tong heeft te maken met een oraal scheidingsconflict of “Ik wil dat niet in mijn mond hebben”. Het bovenste 2/3 deel van de slokdarm heeft te maken met een conflict van “Ik wil dit niet slikken”. De speekselklieren hebben te maken met “niet in staat zijn een brok te pakken/eliminieren”. Hevige zwelling heeft te maken met een bestaans-/verlatingsconflict waarbij de nierverzamelbuisjes zijn betrokken, wat het vasthouden van vocht veroorzaakt, vooral in het gebied dat op dat tijdstip aan het genezen is (hier de mond- en het keelgebied). Het is duidelijk dat de **conflicten met eten te maken hebben**, waarbij de cliënte zich momenteel in **Hangende Genezing** met **sporen** bevindt, die haar lichaam “allergisch” doen reageren. Het doel is om het conflict te identificeren en de sporen te bepalen om de genezing te voltooien.

Begrip van de GNM: Na bespreking van de betrokken conflicten zei de cliënte dat zij recent heeft besloten om 4,5 kg af te vallen en tevens geen suikers meer te eten. Zij geeft aan dat zij haar echtgenoot had gevraagd haar te helpen af te vallen en haar eetgewoonten de baas te blijven. Zij vertelde dat zij het heel moeilijk vond om zoetheid op te geven en vond dat haar dieet erg beperkt was, en zeker omdat zij een “zoetekauw” is. Zij gaf aan dat haar tongsymptomen zich voor het eerst voordeden op een vrijdag, nadat zij boodschappen had gedaan en een pak koekjes had gekocht. Zij herinnerde zich op weg van de winkel naar huis ongeveer 5-6 koekjes te hebben gegeten en dat zij, toen zij de oprit opreed, gechoqueerd was hoeveel zij had gegeten en, vooral wat haar man zou zeggen als hij het ontdekt. Zij gaf aan dat zij “zich als een kind voelde dat koekjes probeert te verbergen”, zodat haar man niet zou merken “hoeveel zij had gegeten”. Zij gaf aan dat de tongsymptomen begonnen, kort nadat haar man een beledigende opmerking had gemaakt over de hoeveelheid koekjes die zij had gegeten (**haar DHS**). Zes dagen later, na het eten bij haar schoonouders, vertelde zij dat zij net een plak cake bij de koffie zou eten, toen haar echtgenoot opmerkte: “Je gaat dat (plak cake) toch zeker niet eten wel?”. Zij gaf toe dat zij zich slecht voelde en besloot in plaats daarvan een klein stukje van de cake van haar echtgenoot te eten. Die avond op weg naar huis, begonnen haar mond en keel op te zwellen, en we zagen haar toen voor de eerste keer in de praktijk. Zij voelde zich beter toen wij erover spraken dat zij het beperkte dieet zou opgeven en zou kijken of zij het gewicht zou kunnen verliezen door oefeningen i.p.v. door een dergelijk beperkt dieet. Zij stemde ermee in dat ze met het dieet zou stoppen en in plaats daarvan zich zou instellen op het eten van kleinere porties. Zij vertelde dat de zwelling in haar keel aan het einde van de sessie tot rust was gekomen. Echter, drie dagen later was zij op een verjaardagsfeest en zij gaf toe, dat zij in afwachting van het commentaar van haar man, heel gespannen en nerveus was t.a.v. wat zij zou gaan eten. Zij herinnerde zich dat hij een opmerking maakte waar iedereen bij was, omdat zij een tweede stuk brood had genomen en dat zij kort daarna, nadat zij de vis had gegeten, de zwelling aan haar lippen en mond kreeg en Benadryl moest nemen. Zij vertelde dat zij nu kan zien hoe haar nervositeit t.a.v. eten gerelateerd was aan het commentaar van haar man (haar spoor). De volgende dag vertelde de cliënte dat zij naar een “Bridal-shower” lunch zou gaan, maar dat toen zij wegging haar echtgenoot tegen haar zij, erop te letten wat zij at omdat het een buffet was. Kort nadat zij op het feest aankwam had zij weer een reactie.

Resultaat: De cliënte kon het verband leggen met de GNM-uitleg dat het commentaar van haar man datgene was, wat “zij niet wilde slikken” en dat zijn reacties op wat zij at duidelijk sporen waren, waardoor haar lichaam haar “brokconflict”-programma herhaalde. Zij berichtte dat zij er met haar echtgenoot over kon praten en dat hij haar wilde helpen bij het oplossen van de kwestie, en dat hij niet langer opmerkingen zou maken over wat zij at. Zij gaf aan dat hij dacht dat hij het slechts deed om haar te helpen af te vallen, wat zij hem aanvankelijk had gevraagd. De patiënte gaf aan dat toen de gedachte eenmaal uit haar hoofd was dat zij allergisch was voor bepaald voedsel, en dat het waargenomen negatieve commentaar haar lichaam deed reageren, zij later weer vis en zuivelproducten kon eten zonder reacties. Ongeveer 4 weken nadat wij haar situatie voor het eerst hadden besproken, berichtte zij dat haar mond, lippen of haar keel niet meer waren gezwollen, maar was haar tong nog een beetje gevoelloos en tintelend. Ongeveer 6 weken daarna (gerekend vanaf het begin van haar oorspronkelijke symptomen) waren haar symptomen helemaal verdwenen en kon zij vis en ander voedsel eten zonder reacties te krijgen.

*Raadpleeg het Nederlandse document van “De Vijf Biologische Wetten”
voor de verduidelijking van de specifieke termen.*

Bron: www.LearningGNM.com